

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development



Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції

імені проф. Балацького О. Ф.

(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 2

Суми

Сумський державний університет

2016

змогу швидко та оперативно відшукати пенсійну справу та надати консультацію громадянину з урахуванням всіх документів які містяться в його пенсійній справі. Також з допомогою впровадження електронного реєстру пенсійних справ, можна оперативно робити інвентаризацію пенсійних справ.

2. Призначити наставників над спеціалістами які нещодавно прийняті на роботу і працюють у відділі обслуговування громадян. Це дасть змогу якісно та оперативно розглядати документи які надаються громадянами з питань пенсійного забезпечення.

3. Забезпечити нормативною базою кожного спеціаліста відділі обслуговування громадян. З допомогою нормативної бази спеціалісти зможуть надати консультації зі всіма змінами чинного законодавства на момент звернення особи.

4. Розробити пам'ятки для спеціалістів відділу. В даних пам'ятках зазначити перелік необхідних документів, які подаються при призначенні та перерахунку пенсій.

5. Щоденно проводити навчання для спеціалістів відділу. Це дасть змогу знати про всі новели в пенсійному законодавстві та надавати консультації в повній мірі відповідно до норм чинного законодавства.

6. Начальником відділу забезпечити належний контроль за прийомом громадян з питань пенсійного забезпечення.

7. Впровадити систему електронної черги. Що дасть змогу особам, які звернулися з питань призначення та перерахунку пенсій відслідковувати до якого робочого місця їм треба підійти та з якого питання. Також дана система повинна бути зрозумілою та простою для громадян, які звертаються до органів Фонду.

8. Стимулювання працівників відділу обслуговування громадян. Шляхом підвищення премій для спеціалістів, які працюють над підвищенням своєї кваліфікації самостійно, приймають документи від громадян без помилок та надають консультації з чітким посиланням на норми чинного законодавства.

Отже, з допомогою удосконалення, покращення шляхів прийому громадян можна досягти значних показників в роботі та задоволення осіб які звернулися до управління.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

доц. **Карінцева О.І.**, аспірант **Матвєєв П.С.**
Сумський державний університет (Україна)

В Україні тільки починається формування найважливіших складових інфраструктури інноваційного ринку – системи державної підтримки інноваційного підприємництва, сучасних форм кооперації інноваційного

бізнесу (наприклад, технополіси і технопарки). У цих умовах важливу роль відіграє державне регулювання інноваційного ринку, значне місце серед компонентів якого займає вдосконалення законодавчо-нормативної бази, направлене на активізацію інноваційної діяльності, розроблення і проведення інноваційно-інвестиційної політики, підтримка інформаційного середовища інноваційного розвитку.

В Україні вже зроблені істотні кроки по створенню і удосконаленню законодавства, регулюючого інноваційну діяльність. Правова структура, що забезпечує інноваційну діяльність, складається з трьох ключових блоків:

- нормативні документи, які забезпечують охорону об'єктів інтелектуальної власності – Закони України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на промислові зразки»;

- закони, що встановлюють правові, економічні, організаційні і фінансові принципи формування і реалізації пріоритетних напрямів інноваційного розвитку, функціонування наукової і науково-технічної діяльності, створюють умови для неї, встановлюють форми стимулювання державою інноваційних процесів, Закони України «Про інноваційну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

- закони, що регламентують створення спеціальних економічних зон і технопарків, а також спеціальні режими інноваційної діяльності в Україні, - Закон України «Про спеціальний режим інвестиційної і інноваційної діяльності технологічних парків» тощо.

В період фінансово-економічної кризи українське законодавство повинне стимулювати проведення підприємствами наукових досліджень і об'єднувати спільні зусилля фірм і науково-дослідних установ. Стимулом для розроблення і впровадження нових технологій і зразків техніки може бути підвищення інноваційної направленості пільг з боку держави безпосередньо для інноваційних підприємств.

Для того, щоб запрацювали механізми стимулювання інноваційного розвитку, насамперед, необхідне вирішення на державному (законодавчому) рівні таких питань:

- з метою заохочення юридичних і фізичних осіб інвестувати свої вільні кошти в вирішення важливих екологічних, технологічних і соціальних регіональних проблем потрібно передбачити створення регіональних фондів для фінансування таких інноваційних проектів з упровадженням економічного механізму вилучення реінвестованих засобів з системи оподаткування (податок на прибуток і прибутковий податок з громадян);

- впровадження системи прискореної амортизації як засобу регулювання оновлення виробництва;

- впровадження податкових заходів, які сприятимуть активізації інноваційного розвитку, передбачивши в першу чергу: надання податкових

«канікул» на 1-2 роки на прибуток, отриманий в результаті випуску продукції міжнародного рівня;

– впровадження прогресивного оподаткування прибутку від випуску застарілої продукції («податковий пресинг» застарілих технологій);

– впровадження єдиного податку для приватних підприємців-новаторів, тобто «венчурних» підприємців.

Розглядаючи державний інструментарій впливу на економіку, зокрема для регулювання розвитку інноваційного потенціалу підприємств, слід виділити такі найважливіші важелі:

– по-перше, стимулювання суб'єктів господарської діяльності, що повинне охоплювати стимулювання власників підприємств і найманих працівників;

– по-друге, державні важелі фінансово-економічного впливу, до яких повинні належати фінансові чинники і зокрема інструменти бюджетної політики.

Отже, стимулювання розвитку інноваційного потенціалу підприємств носить подвійний характер, оскільки передбачає, з однієї сторони, зацікавленість суб'єктів підприємництва в організаційно-економічних заходах, які нестимуть позитивні наслідки для економіки і соціальної сфери в державі, в регіоні, а з іншої – стимулювання конкретних людей, від діяльності яких і залежить поведінка господарюючого суб'єкта, підприємств, банку тощо.

1. Бубенко, П.Т. Регіональні аспекти інноваційного розвитку: моногр. / П.Т. Бубенко. – Х.: НТУ «ХПІ». – 2002. – 316 с.

2. Гриньов, А.В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління / А.В. Гриньов – Х.: ВД «ІНЖЕК». – 2003. – 308 с.

РЕФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ НА ОСНОВІ ДОСВІДУ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

доц. **Мішеніна Г.А.**, студент гр. АМ.м-51 **Федоришин М. В.**
Сумський державний університет (Україна)

Вирішення проблем ефективності управління державними ресурсами та здійснення дієвого державного фінансового контролю за діяльністю виконавчої влади, яка використовує суспільні ресурси, надзвичайно актуальні.

Аналіз сучасного стану контролю в бюджетній сфері свідчить, що вітчизняна система державного фінансового контролю не є ефективною, оскільки в повній мірі не виконує своїх завдань і функціонує у формі відокремлених елементів, а не як єдина система. У практичній діяльності державного фінансового контролю зберігаються старі підходи, які були властиві органам державного фінансового контролю командно-